

ד"ר יקותיאל שרעבי ועדנה פיינר

הנידון למוות ברח

הוא אמנם שם של סרט מפורסם מאוד, אבל הסיפור שלנו בא ישר מן החיים. הגברת הנחמדה שבתמונה, גברת פלייר, היא מתנדבת באגודת צער בעלי חיים והחזירון — תינוק שבזרועותיה הוא לא רק נחמד אלא גם אינטליגנטי (אגב עניין — חזירים נחשבים לבעלי-חיים בעלי אינטליגנציה גבוהה ומי יודע, אולי זו הסיבה שבניאדם ממחרים לאכול אותם כשם ששומרי כשרות ומצוות פוחזים לאכול אותם).

חזירון זה נוסף אל חיקה של אגודת צער בעלי חיים ופסק שיעק וברח ממשי איתו עמוסה בחזירונים, בעת שהיתה בדרך-כה לחות החיות הנסיינית בנס-ציונה, החזירון הזה לקח את גורלו בידי וזכה לקורת-נגד ואפילו לחתול, בהתאם לגילו. עד מה נדהמה פטרוניתו כשקיבלה צילצול מחוות הנסיינות, התובעת את הפליט ב"חורה. גיראה לנו כי מי שניצל ממות הרי ההשגחה העליונה היא שהתערבה כדי להשאירו בחיים, ולכן יאה חזירון זה שיעבירוהו לגן-חיות או לפחות לחוות-גידול שלא על מנת להורגו נפש. אל תשכחו כל המציל נפש אחת וכי.

תדריך לחרמנים ולמיוחמות

האביב הגיע ושכנתי יצאה לרחוב כשי-המטאטא בידה. חשבתי לרגע שהיא התגייסה למיבצע ציצ'אי דוגמת "תג שמח עם שוק נקי" והתמלאתי הערצה. אבל לפתע נתגלתה האמת במערומיה. הגברת התחילה לרדוף אחרי כלב ממין זכר, שבא לו על כלבתה המיוחמת.

לכאורה — נחת להורים, אבל לא אחת סיוט, בעיקר כשגדוד שלם של חרמנים צר על השער, משמיע יבבות-חשק, ומוכן להרוס את היקירתו הפורה ובלבד לקפוץ על משאת נפשו, כשכל האחרים מחכים בתור. ואם עלה בידו להתחיל במיצוה ומישהו הבהיל אותו, הרי שבמקרה-כלב הנאהבים אינם משתחררים כי אם נדי בקים זה לזו שבעתיים, וכדי להפרידם יש צורך בעזרת רופא. (אם לא השתחררו בעצמם אחרי 20 דקות).

להורים בתולים שלא קיבלו את הדרכת אחות בית-הספר למגדלי כלבים הנה תדריכון נגסי:

1. כלבה מתייחמת בדרך-כלל פעמיים בשנה, והייחום נמשך 21 יום.
2. ייחום ראשון מופיע אצל כלבה בין החודש השביעי והשמיני לחייה. אין למנוע ייחום ראשון בוריקה או בניחות, כי ההורמונים המיניים מסייעים להתפתחות גופנית טובה.
3. אם לא רוצים בהפרייה בעת הייחום אפשר למנוע אותה על-ידי וריקה למניעת ייחום כשישה עד שיבעה שבועות לפני המועד המשווע לתחילתו. ככל שמזרי-קים לכלבה קרוב יותר לתאריך הייחום המשווע, כן גדולה הסכנה להיווצרות דלקת רחם.
4. אם התקרב הייחום או התחיל, אפי-שר למנוע את התחילך בעזרת גלולות נגד ייחום. המינון: גלולה אחת ליום במשך 21 יום.
5. לאלה המתקשים בנתינת גלולות ומסרבים להכאיב לכלבתם, אפשר לקנות חומר נוזלי למניעת ייחום. חומר זה נמצא בשוק רק ארבעה חודשים בשנה ושמו

כלבה משוחררת

איור מתוך ספרו של רפי פלד, "אנשי הכלב"

עה, הניחו לה לעשות את צרכיה ולהת-אוורר ושימרו עליה בבית לצדכם במשך כל אותם 21 יום גורליים.

מאסינן. אופן ההגשה: עם המזון מדי יום ביומו.

חיות-אדם באילת

מצריים התנהלה אמנם בחרבה אבל בכיוון הפוך — מישראל למצריים. בשיא ייאושה מצאה לה נוחם בגור רועה-גרמני, שליווה אותה ואת רעותה בזנב מורס ובחינחונים טיפוסיים. לרגע מסויים חשבה שהנה נמצא הרועה שיגהיג אותה לחלקה מידברית אותנטית, ואמנם הכלבלב הבין את המאוויים, כך לפתח גיראה היה, כשבהר לו שעל אדמה משרי חרר ועצר. הבנות ישבו וערכו טעימה להרמת המורל, להנאתו הגלוויה של הגור, מן המדורות עלו קולות שירה אדירים של "עם ישראל חי" וגם "הללויה" של אותו קונצרט מלפני כמה שנים לא איהר לבוא. אחריו באה שורה של חוכמות מרגינות לב, שהשאירו אחריהם כל אותם עוברים ושבים שהבחינו ביושבות, בנותם הגראפטי המקשט קירותיהם של בתי-שימוש ציבוריים.

ב כתובים נאמר, "אל תשליכנו לעת זיקנה" צריך להוסיף גם, "אל תשלי-כנו לעת חופשה". אך אותם אנשים המקי-פידים כל-יך לקחת את הסבתא הדודה, על שלושת ילדיה וחמשת ניניה לחופשה על חוף, עם אוהל ועם מכשיר לצליית קבב לכל המישפחה, מוכיחים שוב אטימות הנוגעת לכל הצומח והחי בסביבתם.

הן אספו את מטליתיהן במהירות, ורק אז הבחינו באסון: הן ישבו לא הרחק מ"גווית כלב דומה לנה שהראה להן את הדרך, אלא שבתוך קשה היה להבחין אם זהו אחיו התאום או אמו שמתה אחרי ההמלטה. אף אחד לא היה שותף לנסיגור תיהן של שתי הבנות להזעיק עזרה או לסלק את הגוויה. לעומת זאת, לפי התגור בות, אפשר היה להבחין שאין זו הגוויה היחידה על החוף. נערי-חמודות שעבר שם קרא לעבר בתי המומה: "למה לא תכניי סי אותו אליך למיטה ותחיי אותו?" באותו לילה חזרה בתי היקרה הביתה. זיכרונה מאילת יהיה — חיות אדם.

5. אם גיליתם עליו קרציות, האבקה אינה משפעה דיה. נסו תרסיס שיצא לא מזמן לשוק — ותיווכחו כי בעוד האבקה אינה מחסלת את הקרציה התרסיס עושה זאת ביעילות.

ניקיון של אביב

5 א רק השמיחים והשמיכות, הספות וכרי המשי זקוקים לאיזורו — פרוות הכלב אמנם איננה אוהבת שיעבור עליה שואב אבק (מנער, מבריש וכל שאר הניי-סים המפורסמים במודעות, בלעבוסטע" של חברה מסוימת לשואבי-אבק — אבל הכלב יודה לכם אם תעבירו מיברשת הגונה על גבו. זה הזמן, הגיע האביב.

1. הברישו או סרקו את בעליהחיים מדי יום, ואם יש צורך בכך אפילו יותר מפעם ביום.
2. כדאי לעשות זאת מחוץ לבית, בחצר או בגינה, ולתת לכלב לנער את עצמו כהוגן אחרי ההברשה. כך נפטרים מעודפי שיער או אבק שדבק במ.
3. אם החזאי לא יענה אותנו במתי-כוון, יש להניח שצפויים לנו ימים יפים של אביב. לכן כדאי להתייעץ עם הספרית אם כלבכם זקוק לגילוח ולא רק לסירוק ולחפיפה.
4. מכיוון שאפשר להתאווור ולטייל בחיק הטבע, כדאי לאבק את הכלב באבי-קה נגד טפילים חיצוניים, לפחות אחת לשבוע.